

Kopie

Arbeidsrechtbank Brussel

Ant. Andriessen

Uitgifte

Repertoriumnummer
2017/ 1345
Datum van uitspraak
19 mei 2017
Rolnummer
2016/AB/324

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000861840-0001-0011-01-01-1

**ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief**

I

1,

**Appellant op hoofdberoep,
Geïntimeerde op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. ROSENOER P., advocaat, loco mr. CHIAVETTA Vincent, advocaat
te 1180 BRUXELLES, Litis S - rue Egide Van Ophem, 40C**

tegen

**INGERSOLL-RAND INTERNATIONAL LTD, Alma Court Building, 1932 SINT-STEVENS-
WOLUWE, Lenneke Marelaan 6,
Geïntimeerde op hoofdberoep,
Appellante op incidenteel beroep,
vertegenwoordigd door mr. VANDEN ABEELE Antoine, advocaat te 1170 BRUSSEL,
Terhulpsesteenweg 166**

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- **het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op 07-01-2016 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 2e kamer (A.R. 14/2179/A),**
- **het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 29 maart 2016,**
- **de conclusies voor de appellant,**
- **de conclusies voor de geïntimeerde,**
- **de voorgelegde stukken.**

⌈ PAGE 01-00000861840-0002-0011-01-01-4 ⌋

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 21 april 2017, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

I. FEITEN

1.-

De heer T trad op 18 juli 2011 in dienst van Ingersoll-Rand International Ltd (hierna genoemd de Ltd), vennootschap naar Iers recht met vestiging in België, als bediende met als functie GL accountant, met schriftelijke arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd van 24 mei 2011.

2.-

Met brief van 17 juli 2012 deed de heer T een aanvraag voor ouderschapsverlof voor een periode van 20 maanden die een aanvang zou nemen op 1 oktober 2012 en zou eindigen op 31 mei 2014, en tijdens dewelke hij op maandag niet zou werken.

De Ltd gaf gunstig gevolg aan deze vraag.

3.-

Ter zitting meldt de raadsman van de heer T dat deze arbeidsongeschikt was van einde maart 2013 tot medio juni 2013, wat bevestigd wordt door de gegevens op de loonbrieven.

4.-

Met aangetekende brief van 2 juli 2013 beëindigde de Ltd de arbeidsovereenkomst met onmiddellijke Ingang en met aanzegging van betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan drie maanden loon, de pro rata eindejaarspremie en het vakantiegeld uit dienst.

Op het werkloosheidsbewijs C4 werd als juiste oorzaak van de werkloosheid opgegeven: 'reorganisatie van de afdeling'.

De Ltd betaalde met het loon van juli 2013 een opzeggingsvergoeding van 11.951,07 euro bruto.

Na inleiding van de hierna verder omschreven procedure betaalde de Ltd in januari 2015 een aanvullende opzeggingsvergoeding van 2.897,49 euro bruto.

II. RECHTSPLEGING

5.-

Met verzoekschrift op tegenspraak, neergelegd op de griffie van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 2 juli 2013, vorderde de heer ; betaling door de Ltd van volgende bruto bedragen:

2.879,49 euro aanvullende opzeggingsvergoeding

29.661,12 euro beschermingsvergoeding ouderschapsverlof

Beide bedragen te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 2 juli 2013.

Hij vorderde tevens dat de arbeidsrechtbank de Ltd zou veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, en het tussen te komen vonnis uitvoerbaar zou verklaren bij voorraad, zonder enige beperking.

Met conclusie, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank op 19 januari 2015, vorderde de heer T tevens betaling van de gerechtelijke intrest op de gevorderde bedragen, en begrootte hij de rechtsplegingsvergoeding op 2.200,00 euro.

6.-

Met vonnis van 7 januari 2016 verklaarde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel de vordering van de heer T ontvankelijk doch slechts zeer gedeeltelijk gegrond. Zij veroordeelde de Ltd tot betaling aan de heer T van de wettelijke intrest vanaf de eisbaarheid en de gerechtelijke intrest vanaf het inleiden van de procedure op het bruto bedrag van 2.879,49 euro over de periode van 2 juli 2013 tot 17 november 2014.

De Ltd werd tevens veroordeeld tot de kosten van het geding, door de heer T begroot op 2.200,00 euro rechtsplegingsvergoeding.

7.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

8.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 29 maart 2016, tekende de heer T hoger beroep aan tegen het vonnis van 7 januari 2016 van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel.

Hij vorderde dat het arbeidshof zijn oorspronkelijke vordering tot betaling van een beschermingsvergoeding ontvankelijk en gegrond zou verklaren en de Ltd zou veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van een dubbele rechtsplegingsvergoeding.

In eerste beroepsconclusie, neergelegd op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 15 september 2016, vorderde de heer T verder dat het arbeidshof het bestreden vonnis voor het overige zou bevestigen.

9.-

Met conclusie in hoger beroep, neergelegd op de griffie van het arbeidshof op 12 juli 2016, vordert de Ltd dat het arbeidshof het hoger beroep ongegrond zou verklaren en de heer T zou veroordelen tot de kosten van beide aanleggen, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 2.200,00 euro voor eerste aanleg en 2.400,00 euro voor hoger beroep.

Het arbeidshof aanziet dit als een incidenteel beroep, nu het bestreden vonnis de Ltd veroordeelde tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

10.-

Het hoger beroep en het incidenteel beroep werden tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat ze ontvankelijk zijn.

IV. BEOORDELING

1. De vordering tot betaling van een beschermingsvergoeding ouderschapsverlof

11.-

Het recht van de heer T op ouderschapsverlof vloeit voort uit het KB van 29 oktober 1997 tot invoering van een recht op ouderschapsverlof in het kader van de onderbreking van de beroepsloopbaan.

Artikel 8 van dit besluit bepaalt dat het recht op ouderschapsverlof dat op basis van dit besluit wordt genomen, uitgeoefend wordt in het kader van de CAO nr. 64 van 29 april 1997, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, tot instelling van een recht op ouderschapsverlof.

Artikel 15 § 1 van de CAO nr. 64 van 29 april 1997 tot instelling van een recht op ouderschapsverlof bepaalt dat de werkgever geen enkele daad mag stellen om de arbeidsverhouding eenzijdig te beëindigen, behalve om dringende reden in de zin van artikel 35 van de Arbeidsovereenkomstenwet of om een voldoende reden, waarbij onder voldoende reden dient te worden verstaan, een door de rechter als zodanig bevonden reden waarvan de aard en de oorsprong vreemd zijn aan de schorsing de arbeidsovereenkomst of de vermindering van de arbeidsprestaties vanwege de uitoefening van het recht op ouderschapsverlof.

12.-

Artikel 101 eerste lid van de Herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, zoals van toepassing op het ogenblik van het einde van de arbeidsovereenkomst van de heer T , waarop deze zich uitdrukkelijk steunt bij het stellen van zijn vordering tot betaling van een beschermingsvergoeding, bepaalt dat wanneer de uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt geschorst met toepassing van artikel 100 van dezelfde wet, de werkgever geen handeling mag verrichten die ertoe strekt eenzijdig een einde te maken aan de dienstbetrekking, behalve om een dringende reden als bedoeld in artikel 35 van de Arbeidsovereenkomstenwet of om een voldoende reden.

Artikel 101 derde lid van de Herstelwet bepaalt dat als voldoende reden geldt, een door de rechter als zodanig bevonden reden waarvan de aard en de oorsprong vreemd zijn aan de schorsing van de arbeidsovereenkomst tijdens de loopbaanonderbreking.

13.-

De bewijslast t.a.v. het bestaan van dergelijke reden rust op de werkgever: indien de werkgever inderdaad aanvoert dat de arbeidsovereenkomst niet in strijd met het ontslagverbod werd gegeven, is het met toepassing van artikel 870 Ger.W. aan de werkgever om aan te tonen dat het ontslag om een reden werd gegeven die vreemd is aan de schorsing van de arbeidsovereenkomst vanwege de uitoefening van het recht op ouderschapsverlof.

Wanneer de werknemer een beschermingsvergoeding vordert met toepassing van deze bepalingen, is het aan de werkgever die in de periode waarin het ontslagverbod geldt de arbeidsovereenkomst van de werknemer die van tijdskrediet geniet, eenzijdig heeft beëindigd, te bewijzen dat hij de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd om een reden waarvan de aard en de oorsprong vreemd is aan de schorsing van de arbeidsovereenkomst wegens de uitoefening van het recht op ouderschapsverlof.

(vgl. Cass. 14 januari 2008, J.T.T. 2008, 243)

14.-

Aan de orde is bijgevolg de vraag of de Ltd in deze de arbeidsovereenkomst heeft beëindigd om een voldoende reden, die verder vreemd is aan de uitoefening van het recht op ouderschapsverlof.

De Ltd argumenteert dat de arbeidsovereenkomst werd beëindigd in het kader van een afslanking van de afdeling 'finance' waarvan de heer T deel uitmaakte en de overplaatsing van de boekhoudkundige posten naar de hoofdvestiging in Dublin / Ierland.

Het bewijs van deze voldoende reden wordt op afdoende wijze geleverd, evenals van het feit dat deze voldoende reden vreemd is aan de schorsing van de arbeidsovereenkomst wegens de uitoefening van het recht op ouderschapsverlof.

Het bewijs van de ontslagreden wordt op afdoende wijze geleverd door de verklaring van de heer H directeur van de financiële diensten van de groep voor EMEA, die bevestigt dat:

- In het eerste kwartaal van 2013 beslist werd verschillende financieel boekhoudkundige functies over te plaatsen naar de financiële afdeling in Dublin;
- op 2 juli 2013 werd beslist dat de functie GL accountant die de heer T uitoefende, overgebracht zou worden naar Dublin / Ierland.

Dat inderdaad in het eerste kwartaal van 2013 sprake was van wijzigingen in de financiële afdeling blijkt uit het bericht van 4 maart 2013, waarin sprake is van personeelsverminderingen in de afdeling financiën.

Een en ander wordt minstens onrechtstreeks bevestigd door het bericht van 8 maart 2013, waarin vanuit de hoofdvestiging van de groep in de Verenigde Staten van Amerika richtlijnen worden gegeven met het oog op de komende herstructurering.

Het arbeidshof sluit zich in dit verband aan bij de analyse van de arbeidsrechtbank in het bestreden vonnis.

Verder toont de Ltd aan dat er binnen de financiële afdeling een duidelijke verschuiving van personeel van de financiële afdeling van de Belgische vestiging in Brussel naar de hoofdzetel van de Ltd in Dublin, waarbij de tewerkstelling in Brussel daalde met 16 eenheden en de tewerkstelling in Dublin steeg met 34 eenheden.

15.-

Ten onrechte betwist de heer T de inhoud en de bewijswaarde van de verklaring van de heer H.

Dat deze verklaring werd opgesteld door een directielid van de Ltd tast de geloofwaardigheid ervan niet aan, zeker wanneer blijkt dat inderdaad een overplaatsing van personeel werd uitgevoerd.

Niets belet de Ltd om op dezelfde dag de beslissing te nemen om de functie van de heer T over te hevelen naar Dublin en te beslissen een einde te stellen aan diens arbeidsovereenkomst.

Tenslotte, zelfs indien de verklaring van de heer H niet zou beantwoorden aan de vormvereisten van artikel 961/2 Ger.W., betekent dit niet dat aan de inhoud van de verklaring geen geloof kan worden gehecht.

16.-

Evenzeer ten onrechte stelt de heer T dat hij zelf kan aantonen dat de stelling van de Ltd als zou zijn specifieke functie nog minstens gedeeltelijk blijven bestaan in Brussel en door anderen wordt uitgeoefend.

Dat in Brussel nog een aantal financiële mensen blijven werken – wat de Ltd niet betwist, betekent niet dat de functie van de heer T nog steeds door een werknemer in de Brusselse vestiging wordt uitgeoefend:

- de heer T maakt gewag van een zekere Martin d ; die volgens zijn LinkedInprofiel sinds februari 2009 als GL accountant tewerkgesteld zou zijn in Brussel. Dergelijk profiel is geen bewijs van tewerkstelling, die overigens door de Ltd betwist wordt;
- uit het LinkedInprofiel van de heer V , waarvan de Ltd wel kan bevestigen dat deze in Brussel gewerkt heeft van enkele maanden voor het ontslag van de heer T tot juli 2015, kan wel worden afgeleid dat deze boekhoudkundige functies uitoefende, maar niet dat hij de specifieke functies van de heer T zou hebben overgenomen.

Het is overigens de vraag of LinkedInprofielen enig bewijs kunnen opleveren: minstens dient hierbij rekening gehouden te worden met het gegeven dat de gegevens die hierop worden

vermeld, opgegeven worden door de opsteller van het profiel, en dus eenzijdige vatstellingen zijn.

17.-

Samengevat betekent wat voorafgaat dat de arbeidsrechtbank dit onderdeel van de vordering van de heer T terecht ongegrond verklaarde.

2. De rechtsplegingsvergoeding

18.-

Naar het oordeel van het arbeidshof legde de arbeidsrechtbank de kosten van het geding in eerste aanleg terecht ten laste van de Ltd.

Het arbeidshof houdt rekening met het feit dat de heer T verplicht was zich tot de rechtbank te wenden om – een beperkt gedeelte van – zijn vordering toegewezen te krijgen en bijgevolg kosten moest dragen om uiteindelijk intrest op de na de inleiding van de betwisting betaalde aanvullende opzeggingsvergoeding te krijgen die de Ltd ook zonder procedure had kunnen betalen.

19.-

Artikel 1022 derde lid Ger.W. bepaalt dat de rechter op verzoek van één van de partijen en op een met bijzondere redenen omklede beslissing het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding kan verminderen of verhogen, rekening houdend met de financiële draagkracht van de verliezende partij, de complexiteit van de zaak, de contractueel bepaalde vergoedingen voor de in het gelijk gestelde partij of het kennelijk onredelijk karakter van de situatie.

De heer T vordert betaling van een dubbele rechtsplegingsvergoeding zonder te verduidelijken waarom hij hierop aanspraak zou kunnen maken.

Het arbeidshof is dan ook van oordeel dat geen van deze hypotheses in voorliggende betwisting voorhanden is, zodat het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding kan worden aangehouden.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de heer T in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de Ltd begroot op 2.400,00 euro rechtsplegingsvergoeding en aldus vereffend.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

D. RYCKX,
B. BUYSSE
P. VAN DEN BERGH
bijgestaan door :
D. VAN DEN BROECKE,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

D. RYCKX

D. VAN DEN BROECKE

B. BUYSSE

P. VAN DEN BERGH

De heer B. BUYSSE, raadsheer in sociale zaken, als werkgever, die bij de debatten aanwezig was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Gerechtelijk Wetboek wordt het arrest ondertekend door D. RYCKX, raadsheer en P. VAN DEN BERGH, raadsheer in sociale zaken, als werknemer-bediende.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vrijdag 19 mei 2017 door:

D. RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
D. VAN DEN BROECKE, griffier.

D. RYCKX

D. VAN DEN BROECKE.

